

Przepisy ustawy zmieniającej z 20 grudnia 2019 r. wykluczając możliwość dla sądów krajowych badania spełnienia przez składy orzekające w sprawach objętych prawem Unii wymogów niezawisłego, bezstronnego sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy w rozumieniu art.19 ust.1 TUE w związku z art.47 Karty uchylają tym przepisom oraz narusza mechanizm pytań prejudycjalnych ustanowiony w art. 267 TFUE. Zgodnie bowiem z orzecznictwem TSUE sądy krajowe mają obowiązek zapewnić, aby sprawy dotyczące praw jednostki jakie wywodzi ona z prawa unijnego rozpoznawane były przez niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony uprzednio na mocy ustawy. Kwalifikacja takiego badania jako spełniająca znamiona przewinienia dyscyplinarnego również narusza prawo Unii. Każdy sędzia krajowy jako sąd prawa Unii musi mieć możliwość oceny z urzędu lub na wniosek, czy sprawy unijne rozpoznane są przez niezawisły sąd w rozumieniu prawa Unii bez groźby wszczęcia wobec tych sędziów postępowania dyscyplinarnego. Powierzenie Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw publicznch Sądu Najwyższego wyłącznej właściwości do rozpoznawania wniosków o wyłączenie sędziego z danej sprawy lub określenie właściwego składu orzekającego opartych na zarzucie braku niezawisłości sędziego/niezależności sądu uniemożliwia pozostałym sądom krajowym wywiązać się z wyżej wymienionych obowiązków oraz kierowanie do TSUE pytań prejudycjalnych dotyczących interpretacji tego wymogu unijnego. Natomiast zgodnie z orzecznictwem TSUE każdy sąd krajowy jest uprawniony do skierowania pytania prejudycjalnego na podstawie art.267 TFUE, a sądy od których orzeczeń nie przysługuje środek odwoławczy są do tego zobowiązane w przypadku wątpliwości interpretacyjnych.

Zobowiązanie każdego sędziego do podania w ciągu 30 dni od jego nominacji na urząd sędziowski i opublikowanie w Biuletynie Informacji Publicznej informacji o jego członkostwie w zrzeszeniu lub stowarzyszeniu oraz funkcjach pełnionych przez niego w fundacji nieprowadzących działalności gospodarczej, a także o jego przynależności do partii politycznej przez mianowaniem na urząd sędziego narusza podstawowe prawo sędziego od ochrony życia prywatnego i danych osobowych oraz przepisy RODO.

(¹) Dz.U. 2016, L 119, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 31 marca 2021 r. – postępowanie karne przeciwko V.S.

(Sprawa C-205/21)

(2021/C 252/16)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Wnioskodawca:

Ministerstvo na wytresznite raboti, Główna direkcija za borba s organiziranata prestypnost

Podejrzana:

V.S.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ważne transponowano art. 10 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)] 2016/680 (¹) [z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającej decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW], poprzez powołanie się w prawie krajowym – w art. 25 ust. 3 i art. 25a Zakon za ministerstvo na wytresznite raboti (ustawy o ministerstwie spraw wewnętrznych) – na podobny przepis zawarty w art. 9 rozporządzenia [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)] 2016/679 (²) [z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych)]?
- 2) Czy w wypadku sprzecznych przepisów krajowych dotyczących dopuszczenia do przetwarzania danych genetycznych i biometrycznych dla celów rejestracji policyjnej przestrzegany jest wymóg określony w art. 10 lit. a) dyrektywy 2016/680 w związku z art. 52, 3 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w odniesieniu do przewidzianego w prawie ograniczenia integralności osobistej i ochrony danych osobowych[?]

- 3) Czy przepis prawa krajowego – art. 68 ust. 4 Zakon za Ministerstvo na wytresznite raboti, w którym przewidziano obowiązek sądu zarządzenia przymusowego zbierania danych osobowych (fotografowania, daktyloskopii i pobierania wzorów profilu DNA), jeśli podejrzany o popełnienie umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego odmówi dobrowolnej współpracy przy gromadzeniu tych danych osobowych, bez możliwości dokonania przez sąd oceny, czy istnieją poważne podstawy, by przypuszczać, że osoba ta popełniła przestępstwo będące przedmiotem oskarżenia – jest zgodny z art. 6 lit. a) dyrektywy 2016/680 w związku z art. 48 karty?
- 4) Czy przepis prawa krajowego – art. 68 ust. 1–3 Zakon za Ministerstvo na wytresznite raboti, w którym przewidziano jako ogólną regułę fotografowanie, daktyloskopię i pobieranie wzorów profilu DNA od wszystkich podejrzanych o popełnienie umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego – jest zgodny z art. 10, art. 4 ust. 1 lit. a) i c) oraz art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy 2016/680?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. 2016, L 119, s. 89).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal
Administrativo (Portugalia) w dniu 1 kwietnia 2021 r. – Autoridade Tributária e Aduaneira / DSR –
Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes, S. A.**

(Sprawa C-218/21)

(2021/C 252/17)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Autoridade Tributária e Aduaneira

Druga strona postępowania: DSR. – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes, S. A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stosowanie pkt 2.27 wykazu I załączonego do kodeksu VAT, rozumianego w ten sposób, że obejmuje on swym zakresem naprawę i serwis wind przez przedsiębiorstwo, którego dotyczą opisane okoliczności, oraz że przewiduje on stosowanie obniżonej stawki VAT jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, a w szczególności z załącznikiem IV do [szóstej] dyrektywy VAT (¹)?
- 2) Czy stosowanie wskazanego przepisu kodeksu VAT, uwzględniające również inne przepisy prawa krajowego – art. 1207, art. 204 ust. 1 lit. [e]), art. 204 ust. 3 i art. 1421 ust. 2 lit. [b]) kodeksu cywilnego (dotyczące pojęć umowy zlecenia i nieruchomości oraz domniemania, że winda stanowi część nieruchomości wspólnej w budynku należącym do wspólnoty mieszkaniowej) – jest zgodne z prawem wspólnotowym, a w szczególności z załącznikiem IV do [szóstej] dyrektywy VAT?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).